

871

UCHWAŁA Nr 512 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 sierpnia 1956 r.

o zmianie uchwały nr 270 z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

§ 1. W uchwale nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 1 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
  - „3) sporządza zbiorcze plany indywidualnego budownictwa przyzakładowego, opracowane przez poszczególne resorty,
  - 4) określa corocznie w porozumieniu z Ministrem Finansów maksymalną kwotę przyznawanego kredytu na budowę jednego domu jednorodzinnego”;
- 2) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Ministra Gospodarki Komunalnej w zakresie materiałów bilansowanych przez Rząd i Państwową Komisję Planowania Gospodarczego, a właściwi ministrowie w zakresie pozostałych materiałów przez nich bilansowanych wyodrębniają w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego corocznie na potrzeby indywidual-

nego budownictwa niezbędną ilość materiałów budowlanych z ogólnej ilości materiałów przydzielonych na zaopatrzenie rynku.”;

- 3) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. Minister Gospodarki Komunalnej ustala ilość niezbędnych materiałów budowlanych na budownictwo powszechne i przyzakładowe na podstawie zapotrzebowań poszczególnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz resortów.”

§ 2. Do pożyczek udzielonych na cele budownictwa indywidualnego przed dniem wejścia w życie uchwały nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793) stosuje się §§ 4 i 8 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 maja 1950 r. w sprawie zasad i form organizacyjnych budownictwa indywidualnego (Monitor Polski Nr A-72, poz. 828).

- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

872

UCHWAŁA Nr 534 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 sierpnia 1956 r.

w sprawie zaopatrzenia wsi w materiały budowlane i drewno budowlane.

Dla zapewnienia stałego wzrostu budownictwa i remontów zabudowań rolników indywidualnych i członków spółdzielni produkcyjnych oraz bieżących remontów gospodarstw należących do spółdzielni produkcyjnych, jak również w celu zabezpieczenia materiałów budowlanych i drewna budowlanego przed nieuzasadnionym przesuwaniem ich do sprzedaży na inne cele — Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Materiały budowlane i drewno budowlane przeznaczone na zaopatrzenie rynku powinny być w narodowym planie gospodarczym i w operatywnych planach kwartalnych ujęte odrębnie:

- a) dla strefy handlu miejskiego (z wyodrębnieniem budownictwa indywidualnego),
- b) dla strefy handlu wiejskiego,

w oparciu o projekty planów złożone przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, a zaopiniowane przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Przez określenia „strefa handlu miejskiego” i „strefa handlu wiejskiego” rozumie się te tereny i miejscowości, które określa uchwała nr 796 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zasad organizacji handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

3. Przez określenia „materiały budowlane” i „drewno budowlane”, o których mowa w ust. 1, rozumie się materiały budowlane i drewno budowlane rozdzielane centralnie.

§ 2. 1. Materiały budowlane i drewno budowlane przydzielone dla strefy handlu wiejskiego przeznacza się dla indywidualnych rolników i członków spółdzielni produkcyjnych

na cele budowlane i remontowe oraz dla spółdzielni produkcyjnych na bieżące remonty.

2. Oprócz odbiorców wymienionych w ust. 1 z przydziałów strefy handlu wiejskiego korzystają:

- a) rolnicy uprawnieni do otrzymania materiałów budowlanych i drewna budowlanego na podstawie odpowiednich kontraktów o dostawę produktów rolnych,
- b) wozacy, wywożący drewno z lasu, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- c) odbiorcy objęci obowiązującymi przepisami o budownictwie przyzakładowym i indywidualnym, budujący na terenie działania strefy handlu wiejskiego,
- d) punkty usługowe,
- e) osoby nie będące rolnikami, a mieszkające w strefie handlu wiejskiego — na remonty budynków.

§ 3. 1. Z przydziałów strefy handlu wiejskiego zaopatrywane mogą być te punkty usługowe, które znajdują się i działają na terenie strefy handlu wiejskiego.

2. Punkty usługowe nie mogą zużywać pobranych materiałów na inne cele, a tylko wyłącznie na prace usługowe (drobne remonty) wykonywane dla ludności zamieszkałej na danym terenie.

§ 4. 1. Przyznane dla strefy handlu wiejskiego w narodowym planie gospodarczym i w planach operatywnych materiały budowlane i drewno budowlane powinny być rozdzielone:

- a) między województwa — przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;

- b) między powiaty — przez prezydium wojewódzkich rad narodowych na wniosek wojewódzkich związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- c) między gromady i spółdzielnie produkcyjne — przez prezydium powiatowych rad narodowych na wniosek powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- d) między poszczególnych odbiorców wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 — przez gromadzkie komisje rozdzielcze (przy gromadzkich radach narodowych).

2. Prezydium gromadzkich rad narodowych zobowiązane są do publicznego ogłaszania przez wywieszki imiennych przydziałów dokonanych przez gromadzkie komisje rozdzielcze oraz do czuwania nad przestrzeganiem przez punkty usługowe przepisu § 3 ust. 2.

§ 5. 1. Ujęte w narodowym planie gospodarczym i w planach operatywnych oraz rozdzielone między województwa, powiaty i gromady ilości materiałów budowlanych i drewna budowlanego dla strefy handlu wiejskiego nie mogą w żadnym razie być zmniejszane lub przydzielane na inne cele; w szczególności niedopuszczalne są przesunięcia przyznaných ilości materiałów budowlanych i drewna budowlanego ze strefy handlu wiejskiego na korzyść strefy handlu miejskiego.

2. Zobowiązuje się Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, Ministerstwo Kontroli Państwowej oraz prezydium wojewódzkich, powiatowych i gromadzkich rad narodowych do bieżącej

kontroli właściwego rozdziału materiałów budowlanych i drewna budowlanego dla wsi, zgodnie z niniejszą uchwałą, a w szczególności do kontroli sprzedaży materiałów budowlanych i drewna budowlanego, przyznaných dla strefy handlu wiejskiego, wyłącznie odbiorcom wymienionym w § 2.

3. Zaleca się Radzie i Zarządowi Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” włączenie do kontroli nad rozdziałem i sprzedażą materiałów budowlanych i drewna budowlanego członków samorządu spółdzielczego oraz pracowników terenowych, jak również zaktywizowanie członków gminnych rad spółdzielczych w bezpośrednich pracach gromadzkich komisji rozdzielczych.

§ 6. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i Zarządem Głównym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” wyda szczegółową instrukcję regulującą tryb rozdziału materiałów budowlanych i drewna budowlanego.

§ 7. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Rolnictwa, Ministrowi Kontroli Państwowej, prezydiom rad narodowych i Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

873

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 28 lipca 1956 r.

w sprawie stanowisk w organach administracji służby zdrowia, na których mogą być zatrudnieni farmaceuci, oraz w sprawie dodatków funkcyjnych przywiązanych do tych stanowisk.

Na podstawie § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1956 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych (Dz. U. Nr 27, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące stanowiska w wydziałach zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Zarządach Służby Zdrowia Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) oraz w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych, na których mogą być zatrudnieni pracownicy posiadający kwalifikacje — magistra farmacji, prowizora farmacji lub aptekarza aprobowanego:

- 1) starszy inspektor,
- 2) inspektor.

§ 2. Ustala się następujące dodatki funkcyjne dla farmaceutów zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w § 1:

- 1) starszy inspektor zł 300,
- 2) inspektor zł 200.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Minister Zdrowia: w z. B. Kozusznik

874

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 1 września 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 9 lipca 1956 r. w sprawie kategorii pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, którym może być przyznany dodatek specjalny w wysokości 40% uposażenia zasadniczego.

Na podstawie § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie dodatków specjalnych dla pracowników zakładów społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 110) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca

1956 r. w sprawie kategorii pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, którym może być przyznany dodatek specjalny w wysokości 40% uposażenia zasadniczego (Monitor Polski Nr 64, poz. 755), skreśla się punkt 2.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Minister Zdrowia: w z. B. Bednarski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracką 20a.

Floczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3